

ABC Distribution
Kaasstraat 4
2000 Antwerpen
t. 03 – 231 0931
www.abc-distribution.be
info@abc-distribution.be

presenteert / présente

release: 10/10/2012

Persmappen en beeldmateriaal van al onze actuele titels kan u gedownloaden van onze site:
Vous pouvez télécharger les dossiers de presse et les images de nos films sur:

www.abc-distribution.be

Link door naar PERS om een wachtwoord aan te vragen.
Visitez PRESSE pour obtenir un mot de passe.

VIOLETA WENT TO HEAVEN – synopsis nl + fr

Violeta Parra (1917 – 1967) wordt gezien als de Bob Dylan van Chili: een folkloriste en popicoon die een stem gaf aan de ziel van een natie en de sociale onvrede tot onderwerp van haar muziek maakte.

Regisseur Andrés Wood (Machuca, La buena vida) vertelt met Violeta Went to Heaven het levensverhaal van Violeta Parra (Francisca Gavilán), die wist uit te groeien tot een internationale hitsensatie en Chili's nationale trots. Wood kiest daarbij niet voor een lineaire biografie, maar levert een impressionistisch, magisch-realistisch meesterwerk, waarin hij moeiteloos de ijkpunten uit Parra's leven met elkaar verbindt. Van haar tumultueuze jeugd, haar reizen door Chili met als doel de traditionele cultuur te behouden en haar popularisatie van de "Nueva Canción Chilena" tot haar uitstapjes naar Parijs als gevierd beeldend kunstenaar - ze exposeerde zelfs in het Louvre -, haar ijle greep op het moederschap en haar tumultueuze liefdesleven. En dan is er nog de muziek. Violeta's hartverscheurende en onuitwisbare nummers doordringen de film en doorboren de ziel van de kijker.

Winnaar van de Grand Jury Prize op het Sundance Festival 2012.

Lengte 110min. / Taal. Spaans / Land. Chili, Argentinië, Brazilië

Un portrait de la célèbre chanteuse chilienne Violeta Parra: sa musique, ses souvenirs, ses passions et ses espoirs.

Violeta Parra (1917 – 1967) est le Bob Dylan ou encore mieux, la Joan Baez du Chili : une folkloriste et véritable star qui était aussi une sorte de porte-parole de l'âme d'une nation et de son injustice sociale. Parra devenait un des premières artistes du "world music".

Le réalisateur Andrés Wood (Machuca, La Buena Vida) ne choisit pas la forme d'une biographie linéaire, mais nous montre sa vie d'une façon impressionniste, presque magique en liant tous les moments importants de la vie de Violeta Parra (Francisca Gavilan). De sa jeunesse tumultueuse, ses voyages au Chili à la recherche de la culture et musique traditionnelle, sa popularisation de la "Nueva Canción Chilena", son voyage en Europe - elle a même exposé au Louvre -, sa relation avec ses enfants et ses amants. Et il reste évidemment sa musique.

Les chansons poignantes de Violeta et sa voix déchirante touchent l'âme du spectateur.

Le film a gagné le Grand Jury Prize au Sundance Festival 2012..

Durée 110min. / Langue. espagnole / Pays. Chile, Argentine, Brazile

VIOLETA WENT TO HEAVEN – cast

Violeta Parra .....Francisca Gavilán
Gilbert Favre .....Thomas Durand
Nicanor Parra .....Christian Quevedo
Hilda Parra .....Gabriela Aguilera
Entrevistador .....Luis Machín

VIOLETA WENT TO HEAVEN – crew

regie / réalisation	Andrés Wood
scenario / scénario	Eliseo Altunaga
.....	Rodrigo Bazaes
.....	Guillermo Calderón
.....	Andrés Wood
productie / production	Patricio Pereira
.....	Pablo Rovito
.....	Fernando Sokolowycz
uitvoerend producenten / producteurs executif.....	Paula Cosenza
.....	Denise Gomes
camera / caméra	Miguel Joan Littin
montage	Andrea Chignoli
geluid / son.....	Miguel Hormazábal
.....	Andrés Carrasco

VIOLETA WENT TO HEAVEN – Andrés Wood

Hoewel hij de studie Bedrijfskunde had gevolgd, koos Andrés Wood vrij snel daarna voor zijn echte passie: film. Hij liet zich in New York opleiden tot filmregisseur en begon met het maken van korte films. In het Chili dat herrijst na de jaren van Pinochet en bijbehorende censuur, vindt Wood inspiratie bij verhalen uit de levens van de gewone Chileense burger. Zijn eerste lange speelfilm *Historias de Fútbol* (1997) vertelt over de sociale betekenissen die voetbal in verschillende delen van het land heeft gehad. Met *La Fiebre del Loco* (2001) onderzocht hij de gevolgen van de opheffing van een visquotum op een klein eiland-dorpje en de prostituees die er door aangetrokken werden. Zijn bekendste film *Machuca* (2004) droeg ook de grootste politieke lading tot nu toe. Een idealistische priester besluit ook minder welgestelde kinderen toe te laten op zijn privéschool. Wat volgt is een oprechte vriendschap tussen de kinderen van diverse achtergronden, tegen een decor van politieke onrust in het Chili van de jaren '70. *Violeta Went To Heaven* (2011) neemt een vergelijkbaar decor als basis voor het intieme en meeslepende verhaal van het leven van Violeta Parra..

Après avoir étudié la gestion des entreprises, Andrés Wood choisi de suivre sa vraie passion : le cinéma. Il part à New York pour des études de réalisation. Il tourne ses premiers courts-métrages. Après le départ de Pinochet et la disparition de la censure, Wood trouvera de l'inspiration dans les histoires et les vies quotidiens des chiliens.

Son premier long métrage *Historias de Fútbol* (1997) donne un impression des différentes significations et valeurs sociales du football au Chili. Avec *La Fiebre del Loco* (2001) il cherchait les conséquences de l'abolition d'une interdiction de pêcher sur une petite île. Son film le plus connu *Machuca*(2004) était aussi son œuvre le plus politique. Un prêtre idéaliste va intégrer au collège catholique très huppé de Santiago des enfants de milieu défavorisé. Le but : apprendre à tous respect et tolérance alors que le climat politique et social se détériore dans le pays. Parmi les parents des enfants certains approuvent, d'autres crient au scandale. De cette ambiance turbulente naît une amitié profonde entre deux garçons qui partagent un premier amour, des rêves de justice et un instinct de rébellion. Ensemble, ils seront les témoins impuissants du coup d'état sanglant qui signe la fin de l'époque d'Allende.

VIOLETA WENT TO HEAVEN – Andrés Wood

VIOLETA WENT TO HEAVEN – Violeta Parra

Zonder twijfel was Violeta Parra één van de belangrijkste folkloriste van de 20ste eeuw en een wereldwijd invloedrijke persoonlijkheid. In 1917 werd zij in het Chileense dorpje San Carlos geboren. Als volkszangeres zocht ze inspiratie bij de traditionele muziek van het Chileense platteland. Deze liederen vormden niet alleen de basis voor haar eigen composities maar groeiden uit tot een model voor een nieuwe generatie van Chileense musici, musici die de zogenaamde nueva canción beweging vormden. Deze beweging gaf in de jaren '60 en '70 een stem aan Chileense burgers en hun ontevredenheid over de sociaal politieke situatie in hun land.

Ook buiten Latijns Amerika heeft Violeta Parra haar stempel op de muziekgeschiedenis gedrukt. Met haar vernieuwende stijl inspireerde ze grondleggers van de hedendaagse Westerse popmuziek als Joan Baez en Bob Dylan..

Violeta Parra était une des plus importantes artistes Sud Américaines. Elle réinventait le musique folk de son pays, Chili, où elle est née en 1917 d'un père professeur de musique et d'une mère paysanne, mais qui jouait de la guitare et chantait.

Elle trouvait l'inspiration dans la musique traditionnelle chilienne. Sa vision influencera tout une génération de musiciens chiliens et résultera même dans le mouvement du nueva canción. Pendant les années 60-70, leurs chansons dénonçaient aussi la situation politique et sociale et le mécontentement générale des chiliens.

Hors l'Amérique du Sud, elle a influencé les icones de la musique populaire comme Joan Baez et Bob Dylan.

VIOLETA WENT TO HEAVEN – Violeta Parra

VARIETY®

VIOLETA WENT TO HEAVEN

BY JONATHAN HOLLAND

The intense, remarkable life of the Chilean singer-songwriter Violeta Parra is explored with sensitivity and exquisite lightness of touch in Andres Wood's "Violeta Went to Heaven." Featuring a searching central perf from Francisca Gavilan, this beautifully lensed portrait moves elegantly back and forth in time to limn the life of a woman who perpetually struggled to find her place. Chile's Oscar submission reps a formidable addition to Wood's already solid oeuvre, and even its specifically Chilean subject is unlikely to prevent it from following Wood's "Machuca" into offshore arthouses.

Although some poetic license is inevitably taken, the pic is closely based on the events of Parra's own life, structured around a TV interview the singer gave in 1962.

Raised in poverty in southern Chile as the daughter of an alcoholic schoolteacher named Nicanor (Christian Quevedo), Parra was a spirited child right from the start. As an adult, she was deeply romantic and deeply political, writing songs that could be achingly lyrical or stridently defend the oppressed. Key events shown include Parra's travels through the Andes mountains giving shows as a duet with her sister Hilda; her visit to an old man in the countryside from whom she wants to learn songs, but who refuses to sing following the death of his grandchild; her trip to the Intl. Youth Festival in Poland, from which she returns to find her year-old daughter has died of pneumonia; her time in Paris, where she exhibits her work at the Louvre; her tempestuous, on-off relationship with anthropologist Gilbert Favre (Thomas Durand); and her installment of an arts center in a remote tent back in the Andes.

These events are shown radically out of sequence, though Andrea Chignoli's precision editing ensures that scenes set years apart are rendered illuminating rather than confusing by their juxtaposition. Some welcome comic relief comes during the 1962 interview, in which Parra deals patiently with the snide questions of a right-wing Argentinean interviewer (Luis Machin).

Gavilan delivers a profoundly committed, rangy perf that manages to be intense, gutsy and nuanced all at once, and bespeaks an awareness of the importance of getting Parra right for the sake of Chilean auds. The script allows for a warts-and-all portrait that's far from simple hagiography. Parra's multiple contradictions are all there. She's headstrong but insecure, sociable but lonely, adventurous but home-loving, and crucially, never quite able to be a good mother to her children. (Pic is based on the memoirs of one of them, Angel.)

Typically of Wood's films, production values are topnotch. The use of locations is especially strong, and lenser Miguel Joan Littin, Wood's longtime collaborator, renders the peculiar light and textures of an Andean mountain village as capably as he does those of the banks of the Seine by night. Visually, the pic is never dull and at times demonstrates a daring sense of framing, as with a lovemaking scene shot through the gaps between floorboards.

Pic features about 20 mostly guitar-based songs that rep a good selection of Parra's work, although her most popular tune, "Gracias a la vida," is missing. The highlight is a searing, soul-baring performance of "El gavilan" (The Sparrowhawk), which features the line on which the pic might have been built: "I have nowhere to be."

